

Iako nam posjet Azurnoj obali nije bio prvotni plan, moramo priznati da je i ovo putovanje ispunilo očekivanja. Osim turističke ponude vrlo širokog spektra, poklonici povijesti i kulture tu će naći ponešto za sebe, a i sama priroda ima što ponuditi

Monte Carlo

Uspješno realizirani plan B

SLIKALI I NAPISALI: **DAMIR PRITIŠANAC I NADA BLAŽEVIĆ**

Kolovoz je, deveti dan u mjesecu. Kao i inače kad se spremamo na dugo planirano putovanje, vrijeme je oblačno, čak nam je i kurs promijenilo. Naime, prvotno smo do detalja isplanirali put ka bavorskim dvorcima, Bodenskom jezeru, Amsterdamu i Parizu, a na povratku najljepše more na svijetu - naravno, naš Jadran.

Kao što već rekoh, prognoza za dane koji slijede krajnje je nepovoljna, pa smo prinuđeni na ne tako lošu varijantu B, koju uvijek morate imati ako istinski volite avanturu na dva kotača

i ako vam srce veselo zaigra pri pomisli koliko je kilometara i doživljaja pred vama. Naravno, pripremili smo se odlično: moćna Yamaha je dobila sve što je željela - kompletan servis, nove gume, dovoljno spreja za lanac i veliki poljubac. Mi smo se također pobrinuli za kompletnu logistiku. Tako smo na kraju dogurali do nekih 50 kg tereta. Tu su putna torba „katinica“ na rezervoaru i pretrpane bisage, a kruna svega je 44 litarski kofer povrh koga su na dodatnom nosaču (roštilju) ponosno svezani šator i još mnogo toga. Mogao bih se kladiti da smo u kofer nagurali 60 kg prtljage (Copperfelde, gdje si, javljamo se

za asistente). Pogled na to sve skupa mogao bi nekoga navesti na pomisao da selimo da smo sve što imamo uspjeli natovariti na motor. Ipak, uz put smo sretali smo likove u usporedbi s kojima smo bili bebe - to je tek trebalo vidjeti! Od odjeće odlučili smo se za Coudura jakne i goreteks hlače, što se pokazalo kao dobar izbor. U koži je znatno neudobnije, a mi nismo krenuli osvajati brzinske rekorde, nego prostranstva. Dakle, varijanta „B“ sastoji se od osnovne smjernice, a to je Sunce. Krenusmo ka njemu put Italije i francuske obale. 'Podravicom' do Zagreba (u Kloštru Podravskom nas je snašao tako jak pljusak da smo

jedva obukli kišnjake), a dalje autocestom do Rijeke. Pralo nas je do naplatnih kućica na Grobniku. Kako je već bilo kasno, odlučili smo podići vlgvam u autokampu na dobroj staroj Preluci. Tu je pravi doživljaj za ljubitelje oktana, jer sigurno nećete oka sklopiti od noćnih utrka koje bezimni junaci voze cestom koja spaja Rijeku i Opatiju, a koja je nekoć za vrijeme regularnih utrka korištena kao pista sve dok '79/80. nije izgrađena Grobnička ljepotica. Cesta je na samom rubu kampa. Nekako je ipak oko 4 sata bilo «laku noć». Jutro je osvanulo sunčano. Pakiranje, kava, pa put Italije. Granice prelazimo

Monte Carlo

vjernim putopiscima
METZELER
poklanja par guma

Ulazak u Monaco

Monte Carlo

Monte Carlo - kasino

Monte Carlo - kneževa palača

bez teškoće i zadržavanja (pohvala svim carinama) i evo nas, bella Italia! Spuštamo se u Trst, dalje ćemo obalom. No to baš i nije bila mudra odluka. Gužve su takve da se put od 100 km pretvara u put ka obećanoj zemlji. Stajemo u Portogruarou, gdje se utapamo u nekoliko rundi capuccina kakvog nema nigdje na svijetu. Ah, ta Italija! Krećemo dalje, ali se odmah uključujemo na "autostradu" i grabimo naprijed. Na portalima iznad ceste nižu se imena: Mestre, Venezia, Padova. Kod Vicenze se zastavljamo na benzinskoj pumpi prepunoj svakojakih prometala. Prilazi ekipa, naši su (ma, mislim motoristi)

Talijani iz San Rema, njih pet-šest. Sporazumijevamo se na engleskom. Ujutro su krenuli sa Paga. Hvale nam domovinu, zaljubili su se u Hrvatsku, puni su dojmova, spominju Krku, Paklenicu. Od sada su oni naši turistički glasnogovornici u Italiji, kažu da će ih dogodine doći još i više. Pozdrav, rukovanje i po plinu. Naše današnje odredište je Verona tj. jezero Lago di Garda, na čijoj južnoj strani je čuveni zabavni park Gardaland. Naravno da sam promašio izlaz sa autoceste i izašao prerano, čovjek na naplatnoj kućici je to začas iskorrigirao, pa smo uz polukružno okretanje i još malo kilometara stigli u Peschieru.

Budući da je ovdje sve puno, smještaj možemo potražiti u sljedećem mjestu dva kilometra sjevernije, a to je Pachengo. I to simpatično mjesto također se nalazi na jezeru koje neodoljivo podsjeća na Balaton, a i veličinom je "tu negdje". Smještaj smo našli nedaleko centra. Napokon smo se domogli tuša, a nakon osvježenja završavamo na večeri u krasnoj konobi u centru ovog krasnog gradića. Pošto smo platili umjereni račun od 15 eura i ostavili skromnu napojnicu, vlasnik - kojem smo se očito svidjeli - počastio nas je buteljom vina. Sutrašnji dan smo proveli u Gardalandu, u koji ulaz stoji 27 eura po osobi i vjeruj-

te, vrijedi svakog plaćenog eura. Iz parka izlazimo umorni oko jedan po ponoći. Žurimo na počinak jer ujutro moramo dalje. Jutro je, pakujemo se i krećemo, a za leđima nam ostaje ovo lijepo mjesto okruženo prekrasnim vinogradima, kojih je ovdje kao u nas Slavonaca šljiva i jabuka. Put dalje vodi ka Mantovi i Cremoni, do koje stižemo lokalnim cestama, što svakako ne bih preporučio jer su putokazi postavljani tako da vas u svakom slučaju vode tamo kamo ne namjeravate ići. Jedna odlična kava i spajamo se na "autostradu" prema Piacenzi, Alessandriji i Genovi. Dosta je oblačno, ali nema oborina, pa je

Verona - Gardaland

Francuska granica

Antibes

Stari Antibes

ugodno putovati. Krajolik je brdovit. Cesta prolazi tik uz nacionalni park Capance d' Marcarolo 1092 m nad morem. Puno je tunela. Na jednom odmorištu srećemo grupu francuskih motorista i oni nas upozoravaju na velike gužve na Azurnoj obali, što će se kasnije pokazati točnim. Kilometri se nižu, XJR je u kasu. Dobro mu je, vozimo oko 140 - 150 km/h. Agregat prede, velika su mu pluća, a momenta ima toliko da vuče kao iz bunara; izvrstan je, udoban. Zadnji tunel i probili smo čizmu (Italiju). Pred nama je Genovski zaljev i nepregledno morsko prostranstvo. Prvi put smo tu, prekrasno je. Vijugava cesta spušta se ka Arenzanu, dalje ćemo obalom prema San Remu. Nižu se lijepa mediteranska mjesta Cogoleto, Varazze, Albissola. Neporeciva je njihova sličnost s našim primorskim gradovima

i gradićima u načinu i stilu gradnje. Cesta je prepuna vozila i mnogo je semafora, u kojima Italije ne oskudijeva niti u jednom svom dijelu, pa tako niti ovdje. Intervali promjene svjetla su iscrpljujući. Stižemo do Savone, dosta nam je za danas. Nakon dosta traženja nalazimo kamp Buggi internazionale s tri zvjezdice, a bolje bi mu pristajala oznaka «tri smetlišta», stoga ga svakako nastojte izbjeći ako se nađete ovdje. Na žalost, nema drugog kampa, pa nemamo izbora. Reći ću samo ovo: Kada bi se Kusturica slučajno našao ovdje, povikao bi. «Ništa ne dirajte ni slučajno! Idemo, kamera, klapa!» - i nova epizoda „Doma za vešanje“ postigla bi milijunsku gledanost. Ova avantura košta 24 eura za jednu noć. Osim ovoga kampa Savona ima mnogo toga lijepoga za ponuditi. Poviše grada je velika tvrđa-

va s koje se pruža nezaboravan pogled na grad. Čim je svanulo dali smo se u bijeg iz kampa, odmah na autocestu i što prije u Francusku.

Baza za razgledavanje okolice

Obišli smo i San Remo. Nismo se spuštali dolje, nego smo nastavili do Antibesa, koji je bio naše odredište, tj. baza iz koje ćemo sljedećih dana obilaziti obalu. Napokon Antibes, lijep grad smješten između Nice i Cannesa. Ima nekoliko kampova, i nakon malo panoramske vožnje naišli smo na kamp Le Rossignol. Kamp je predivan, s tri istinske zvjezdice, a zaslužio bi još po koju, ali ne znamo po kojem se principu vrednuje. Na ulasku kod recepcije nalazi se bazen, a uz njega manji za djecu. Djelatnica sa recepcije elektromobilom vozi nas

u razgledanje kampa. Svaka parcela je ogradena živicom i garantira potpunu privatnost. Cijena je izuzetno povoljna za Azzure i iznosi 20,60 eura po danu, što uključuje motor, šator, dvije osobe, parcelu 15 x 6 m i sve moguće takse i pristojbe, korištenje bazena i perilice za rublje koje su u sklopu kupaonice. Čistoća u sanitarijama je besprijekorna. Na samom ulazu je rezervni parking ograden i osiguran, a koristi se ako dođete u kamp nakon 23,30 h, da ne biste bukom i radom motora remetili noćni mir ostalih kampera. Nevjerojatno. Odlučujemo tu ostati do kraja naše azurne turneje, a svakog ćemo dana u obilazak nekamo drugdje.

Antibes je mjesto bogato povijesnim i kulturnim znamenitostima. Od Nice je udaljeno 20 km, a od Cannesa 10 km. U središtu grada dominira sred-

EUROHERC
Osiguranje kojem vjerujem!

Pogled na Monte Carlo

njevjekovna palača, koja je bila u vlasništvu grofova Grimaldi od Monaka. Danas je to jedan od najljepših svjetskih muzeja sa zbirkom od 300 djela španjolskog umjetnika Pabla Picassa. On je 1946. godine dvorac koristio kao atelje. Inače, Antibes je zbog svog položaja na azurnoj obali često odre-

đište mnogih putnika koji obilaze Rivijeru. Između Antibesa i Juan - Lespina prostire se 25 km obale sa 48 plaža, pješčanih sprudova i stjenovitih uvala. Život u gradu je opušten, iako ga preplavljuje rijeka turista koja se razlijeva kroz njegove ulice. Ulične gužve mogle bi se usporediti s Venecijom. Zaštitni znak grada je

cvijet ruže, koja se ovdje uzgaja već stoljećima. Tu je i najveći vrt tog cvijeta u EU. Još jedna zanimljivost je da se motocikli i skuteri ovdje zaključavaju ogromnim lancima. Nerijetko su lanci bez imalo pretjerivanja veličine onih na brodskim sidrima. Pogodite zašto? Narednih dana namjera nam

je obići Monako, Nicu, Cannes i St. Tropez. Izbor je prvo pao na Monako. Do njega vodi vijugava cesta koja prolazi kroz Beaulieu-sur-Mer, za mnoge najljepše malo mjesto na azurnoj obali. Zaljevčić je to na koji se s ceste pruža pogled koji se ne zaboravlja. Sve vrvi od malih čamaca, jedrilica, brodica...

L'Hermitage hotel

Nakon 15-tak kilometara stigismo do čuvenog Monaka. Zaustavljamo se kod ploče da napravimo par fotki. Uzbuđenje prate poznati zvuci iz topova talijanskih bolida (Ferari, Lamborghini). Oni su ovdje česti kao kod nas Golfovi. Što se može, vole ljudi dobre automobile, a imaju i čime platiti, pa nek' im je na volju. U raskošni Monte Carlo ulazimo oko podneva. Miris novca osjeća se na svakom milimetru ovog mondenog, kockarskog, milijunaškog grada. Kao u filmu. Parkiramo pred hotelom L'Hermitage. Posvuda paparazzi i znatiželjnici željni vidjeti neko slavno

lice. Vozni park pred hotelom je fascinantant. Tu su Ferari, Lamborghini, Bugati, Aston Martin i naravno, Rolls Royce. Hotelski zaposlenici uniformirani su kao u kakvoj kazališnoj predstavi, stajaju pred hotelom i unutar njega. Upitao sam jednog od njih kolika je cijena boravka po danu za jednu osobu. «18.000 eura», odgovara mi lako i bez imalo ironije ili podsmjeha, gledajući me kako ne mogu doći k sebi. Doduše, za ovu ekipu ovdje to je valjda prava sitnica. Pa gdje bi oni trošili svoje milijune da nema ovakvih mjesta? Saznao sam i to da je L'Hermitage hotel raskoši još iz

Kneževa palača

"SUPERBIKE" servis & shop

Varaždin, Masarykova 11, Tel. 042/320 898, Fax: 042/302 898, e-mail: moto-servis-superbike@vz.htnet.hr • Radno vrijeme: 8-17 h, subotom 8-12

aprilia

MOTO GUZZI

PIAGGIO

Vespa

Pogled na Beaulieu sur Mer

Nica - plaža

Stara Nica

Stara Nica

Stara Nica

vremena Belle Époque, te je jedan od najotmjenijih hotela s ugledom koji traje već čitavo stoljeće. Spuštamo se prema rivi preko bulevara Princa Alberta, pa pješice do Citadele de la Visitation. S tog mjesta možete krenuti u obilazak grada turističkim vlakčićem čija cijena je 7 eura po osobi. To prometalo je najbolje rješenje ako želite obići veći dio Monte Carla, a prvi puta ste ovdje. Vožnja traje oko 40 minuta. Vozi se cestom prema La Porte Neuve, do staze Grand Prix, prema kasinu i luksuznim hotelima, te dalje prema samom centru grada do Caffé de Paris i fontane Mirabeau. Nakon toga uspinjete se prema starome gradu, kojim dominiraju prinčeva palača, palača pravde i na kraju

katedrala u kojoj se vjenčala princeza Grace. Po cijelom gradu su njezine slike i izgleda da je ova godina u potpunosti posvećena sjećanju na nju. Ova vožnja završava ispred muzeja Oceanografice. Potom možete prošetati kroz park princeze Grace, koji je ona osobno uredila i u njemu zasadila mnoge egzotične biljke, u prvom redu kaktuse. Vrijedno je vidjeti. Šetnja vas vodi dalje do Museum de l'Automobile, pa se nakon toga vraćate Prinčevoj palači, oko koje danonoćno bdije prinčeva garda. Likovi su kao voštane figure i tek pri smjeni straže shvatite da su živi. Još samo jedna zanimljivost: dinastija Grimaldi od Monaka najstarija je vladajuća obitelj na svijetu. Godine 1297. Francois

Grimaldi prerušen u redovnika osvojio je dvorac i vlast. Godine 1489. Francuska i Savoy priznali su neovisnost Monaka, da bi 1612. Honore II bio prvi vladar s naslovom princa. Sumrak je, još malo šopingiramo po starome gradu, a onda nam za leđima i kotačima ostaje ovo mitsko mjesto današnjice, koje je ljetnim odredištem postalo 1920-tih., a od 1960-tih je sinonim za stjecište jet-seta i okuplja lište filmskih zvijezda, glazbenika i milijunaša. Općenito se za francusku rivijeru, koja se proteže od Cannes do talijanske granice, može reći da je preteča suvremenog turizma. Ova je obala sasvim posebna i najbolje je prepustiti se njenim čarima.

Ujutro nas čeka Nica. Prije polaska u Nicu otišao sam do autopraonice u sklopu benzinske crpke. Ako poželite oprati svog metalnog konjića, za 4 eura dobit ćete četiri minute pjene, a za sljedećih 4 eura četiri minute demineralizirane vode za ispiranje. Vraćam se u kamp po "skvo", pa put Nice. Peti po veličini francuski grad Nica blista obasjana sunčevim sjajem i glamurom. U 19. stoljeću europska je aristokracija kolonizirala ovo mjesto privučena ljepotom zaljeva Andela i blagom klimom. Nica obiluje umjetničkim djelima. Umjetnici poput Matissea i Chagalla inspirirani Nicom i njezinim svjetlom ostavili su neizbrisiv trag svojim djelima. Osim te raskoši postoji i druga, stara Nica, ukorijenjena u mediteransku povijest i odlučna da sačuva svoj identitet.

Nica je 1860. (nakon što je stoljećima bila dio Savojskog kraljevstva) izglasala pripajanje Francuskoj zadržavši vlastiti dijalekt, kuhinju i tradiciju. Stapanjem ovih različitosti nastala je uistinu fascinantna današnja Nica. Dolaskom u Cagnes - sur - Mer, koji je na izvjestan način predgrađe Nice, cesta vodi lijevo ka brežuljku pod kojim se ponosno uzdiže stara Nica. Za razliku od drugih dijelova grada, koje su zaposjeli bogataši i slavni likovi, staru Nicu čvrsto drže starosjedioci. Ovdje su ulice pune mediteranskih trgovaca, a barokna arhitektura prekrivena je rubljem koje se suši u uskim ulicama, nad glavama prolaznika. Ulice i prozori puni su cvijeća, a kraj svakih vrata ćupovi prepuni mirisnih mediteranskih plodova i bilja. Vinova loza grana se po mnogim zidovima i voltama. S palače Lascaris pruža se divan pogled na zaljev. Ova mirnoća postojanja ostavlja vas bez daha, stvarno se morate osjećati dobro.

Uživanje na Azurnoj obali

Nakon dugog hodanja, motorom odlazimo do nedalekog Les Collettesa, u kuću i muzej slavnog slikara Augusta Paula Renoira. Dom velikog umjetnika nalazi se usred maslinika i očuvan je u gotovo istom stanju kao i u vrijeme njegove smrti 1919. godine. Slikar je ovamo došao u nadi da će mu ovdašnja blaga klima izliječiti reumu od koje je bolovao. Staza u ogromnom dvorištu prvo

Nica

Stara Nica

Stara Nica

Nica - plaža

Atelier Renoair

Maslinik Renoair

vas vodi u atelijer u kojem je radio, koji je sada pretvoren u suvenirnicu. Tu su i fotografije Renoira i njegove obitelji iz svih perioda života. Nakon kraćeg vremena odlučujemo se za kupovinu jedne od reprodukcija (26 eura). Potom odlazimo do 50-tak metara udaljene kuće u kojoj su živjeli Renoiri. Slikanje i snimanje strogo je zabranjeno (no, što je zabranjeno, to je i najslade). Kuća je građena na dva kata, a svaka je prostorija pretvorena u galeriju, osim slikareve sobe i kupaonice, koji su netaknuti od vremena kada je još radio. Tu se nalazi desetak slika samog Renoira, a ostale su radovi njegovih prijatelja Raula Dufya i Pierrea Bonnarda. Puni domova i snimljenog materijala odlazimo put centra nove Nice. Spuštamo se do Zaljeva Anđela na najpoznatije svjetsko šetalište. Na ovoj izuzetno širokoj šetnici uz samo more sve je puno šetača, rolera, skejtera i biciklista. Nakon kraće vožnje obalom stiže

Muzej Renoair

Muzej Renoair

se do Massene, središnjeg gradskog trga. Ogroman je, fasade su živih crvenih boja, a dominira velika fontana. Šetnju nastavljamo najdužom ulicom Paradise i Avenue de Suede. Tu su trgovine najpoznatijih svjetskih dizajnera, a na svakom koraku su ulični zabavljači, pantomimičari, mađioničari, žongleri, akrobati, glazbenici, svi u potrazi za pokojim eurom. Duž obje strane ove ogromne ulice su ekskluzivne trgovine poput Zare, Diora, Dolce & Gabbane, Armanija, Busherona itd. Ulicom

šeću ljudi svih boja i rasa, od crnih, jako crnih, žutih, žućih, crvenih i nas bijelih, koji mislimo da smo pocrnili. Ulična gužva je neopisiva, a takve su i cijene. Od mnoštva pečenjarnica izabiremo jednu i odlučujemo se za kebab. On se ovdje priprema zamotan u veliku palačinku, izvrstan je i obilan. Uz malu limenku Heinekenu to vrijedi 20 eura. Za ovdašnje prilike vrlo povoljno. Vraćajući se prema rivi nailazimo na mnoge manje trgovine i ulice pune irskih pabova, od kojih je najpoznatiji Scharlett o'Hara. Mi ula-

zimo u rock klub Klom. Atmosfera je odlična, sve je puno dugokosih frikova, a sa mini-stagea neki klinci sviraju Zepelline. Zidovi su pretrpani fotografijama bendova iz '70-ih. Dva piva platit će te nevjerovatnih 3 eura. Jodlamo od sreće. Upamtite, klub Klomp - to je lozinka, dakle mjesto gdje ćete se u Nici naliti za manje novca nego u Hrvatskoj. Noć je, na samoj obali organiziran je vatromet, veličanstveno je. U daljini svijetli reklama ovdašnjeg hrama hotelijerstva - naravno, riječ je o Nagrescu. Umorni pozdravljamo Nicu i odlazimo u noć. Sljedećih nekoliko dana odmaramo se i provodimo na plažama oko Antibesa. Krajnji cilj naše turneje je St. Tropez, najupečatljivije i možda najatraktivnije mjesto na obali. Pohode ga najpoznatiji likovi majčice zemlje. Od Antibesa do St. Tropeza je oko 120 km., a u ovim gužvama taj put motociklom ćete prevaliti za oko 4 sata. Ne spašava vas pomisao da

Nica - hotel Nagresco

Nica - caffee Klomp

Nica - na zidu caffee Klomp

PRAZNA STRANICA

St. Tropez - platana

St. Tropez - pogled s citadele

St. Tropez - jahti

St. Tropez - luka

St. Tropez - dućan s bombonima

ćete voziti središnjom linijom ceste, jer i motocikala je toliko da se stalno jedni drugima izmićete među morem automobila. Napokon stižemo, slikanje kod ploče na ulazu, pa parking. Potrebna je samo kratka šetnja da shvatite zašto je ovo suncem obasjano ribarsko selo sa svojom životopisnom lukom i sjajnim plažama osvojilo srca čitave jedne generacije slikara, boema te kasnije izletnika. Unatoč statusu svjetski poznatog odredišta bogatih i slavnih St. Tropez je zadržao velik dio svojih izvornih čari. Jarko obojene ribarske brodice i dalje se ljuljuškaju u luci, iako se sve više gube u pošasti skupocjenih jahti. Sjedamo na jednu terasu u lučici (dva capuccina - 5 eura), a preko puta nas milijarderi uživaju na svojim jahtama ispijajući hladni šampanjac. Izgledaju kao da nisu na Zemlji ili barem da toga nisu svjesni, vjerojatno nakon par gutljaja

rajskog pića misle da su sami bogovi. Poznate osobe ovdje su svakodnevna pojava, pa mnogi s prstom na okidaču i foticem na gotovs čekaju svoju slavnu žrtvu. Iz svih dijelova gradića vidi se toranj crkve St. Tropeza, koji je simbol mjesta i glavno obilježje. U crkvi iz ranog 19. stoljeća izgrađenoj u stilu baroka nalazi se pozlačeno poprsje gradskog sveca zaštitnika (St. Tropeza). Ovaj rimski legionar preobratio se na kršćanstvo te ga je car Neron dao smaknuti i njegovo tijelo baciti u more, ali je ono isplivalo na obalu na mjestu gdje je kasnije nastao grad. Nad gradom se uzdiže citadela iz 17. stoljeća sagrađena radi obrane sela od gusara. Sa zidina se pruža lijep pogled na mjesto. Saznali smo kako se St. Tropez razvio iz malenog ribarskog sela u vrhunsku turističku atrakciju: slikar Paul Signac djelomično je kriv za to. On je ovamo došao na jahti 1887.

godine, oduševio se i odlučio ostati. Potom su slijedili drugi umjetnici i pisci i oni koji su to željeli postati, privučeni toplim vremenom i lagodnim načinom života. Filmska industrija otkrila je St. Tropez 1950-tih, Brigitte Bardot postala je zaštitni znak ludih '60-tih, a ta popularnost još ni danas ne jenjava. Tako se fotografije slavne glumice nalaze u mnogim izlozima i na panoima u gradu. Moje osobno mišljenje da je i danas teško pronaći ljepše lice u Hollywoodu. Odlazimo do Place des Lices, trga na kojem smo parkirali Yamahu. Trg je prepun kafića u sjeni platana, kraj kojih je igralište za Petanque (boćanje). Ovdje je to iznimno bitan sport kojim se bave i žene, a turniri su gotovo svakodnevni. Puni dojmova napuštamo St. Tropez, rana je večer, pa je i promet slabiji. U povratku se zaustavljamo u Cannesu, gdje provodimo večer.

Sljedeće dane uglavnom provodimo u Antibesu - danju na plažama, a večeri šetnjom gradom i ispijanju poneke čaše kvalitetnog francuskog vina, čija se cijena na terasama kreće oko 5 - 6 eura za deciliter. Interesantno je još i to da trgovci u ovom gradu preko dana služe kao tržnice, da bi se to u popodnevnom satima promijenilo, jer prodavači se tada miću, a ugostitelji iznose svoje stolove, pa tržnice postaju terase restorana. To je ovdje normalno kao što se izmjenjuju dan i noć. Vrijeme je povratku domovini, te odlučujemo krenuti nakon deset predivnih dana na Cote d'Azur. Ponovno pakiranje, koje u našem slučaju traje oko sati i pol. U 20 h izlazimo na autocestu prema Genovi. Ugodno je, nije vruće, a i promet je znatno slabiji u noćnim satima. Slijede Alessandria, Piacenza, Cremona, Brescia, Verona, Vicenza, Padova, Venezia, Trieste pa Dežela. Stajali smo samo toliko da napojimo žednog XJR-a i popijemo pokoji capuccino. To se svelo na 4 stajanke. U Sloveniji je vrlo hladno, ali je prolazimo brzo. Spuštamo se prema Rijeci oko 4 sata, pred svitanje. Kvarnerski biseri Rijeka, Opatija, Ičići, Ika, Lovran sjaju kao zvjezdano nebo u noći, a mi smopuni čežnje i nostalgije i uvijek iste radosti pri povratku. Tu se osjećamo svojim na svome. Azurna obala je iza nas, puni smo dojmova. Video zapisi i mnoštvo fotografija poslužiti će za preživljavanje zimskih dana u toploj sobi i kovana planova za iduća putovanja. ■

St. Tropez